

Published on 14, Jan-2025

ISSN: 3049-2688 (Online)

கறுப்பினக் கவிதைகள் தலித் கவிதைகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கம்

ஊ. முத்துப்பாண்டி (MKU21FFOL9979)

முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் உயராய்வு மையம்,
அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை - 02

முனைவர் டி. ஏ. ஹென்றி ஜூலியஸ்

இணைப்பேராசியர், நெறியாளர்

தமிழ் உயராய்வு மையம், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை - 02.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

உலக இலக்கிய வரலாற்றில் 'ஒடுக்கப்பட்டோர்கள்' குறித்து எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களில் முதன்மையானது கறுப்பிலக்கியம். நானூறு வருட அடிமை முறையிலிருந்து விடுதலைப் பெற எத்தனிக்கும் கறுப்பினர்கள், எவையெல்லாம் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறதோ அவற்றையெல்லாம் விடுதலைக் கருவிகளாக வரித்துக்கொண்டனர். இச்செயல்பாடுகள் அனைத்தும் இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டன. கறுப்பினர்களைப் போல், இலத்தின் அமெரிக்கர்கள், தலித்துகள், அகதிகள், பெண்கள், அரவானிகள் போன்றோர் தங்கள் வாழ்வியல் குறித்து எழுதத் தொடங்கினர். ஆனால், கறுப்பினர்களின் கலை, இலக்கியம், அரசியல் சார்ந்த பங்களிப்பைப் போல், பிற ஒடுக்கப்பட்ட இனங்கள் செயல்படுத்திய தில்லை. அந்தவகையில், கறுப்பிலக்கியம் பிற இலக்கியக்கியங்களுக்கு முன்மாதிரியான இலக்கியமாக விளங்குகிறது. குறிப்பாக, தலித் இலக்கியம் கறுப்பிலக்கியங்களோடு அரைநூற்றாண்டாக தொடர்பினைக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தவகையில், தமிழ் தலித் கவிதைகளில் கறுப்பிலக்கியக் கவிதைகள் எந்தளவிற்கு தாக்கத்தையும் ஒப்பீடுவதற்கான இடத்தையும் பெற்றிருக்கிறது என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கறுப்பிலக்கியத்தின் அடிப்படைப் புரிதல்கள்

கறுப்பினர்களின் வரலாற்று எழுதியலை மூன்று கட்டங்களாக வகுத்துக்கொள்ளலாம். முதலாவதாக, அடிமை வரலாறு, இரண்டாவதாக, வேர்களைத் தேடுதல், மூன்றாவதாக, வரலாற்றை தலைகீழாக்குதல் என்பதாகும். அதாவது, கறுப்பினர்கள் தொடக்கத்தில் வாய்மொழித்தன்மையில் கதைப்பாடலாக, சடங்குகளாக, பழமொழிகளாக, வழக்காறுகளாக தங்களது வரலாற்றினை நினைவுகூரத் தொடங்கினர். அதாவது, வெள்ளையர்கள் கட்டமைத்த கறுப்பின வரலாறானது, இழிவு, புனிதன்மையற்ற, மதிப்பிழந்த, பழமைத் தன்மையுடைய, வரலாற்றை ஏதிலிகளாகக் கட்டமைத்திருந்த நிலையில், கறுப்பின எழுத்தாளர்கள் அவற்றை மறுதலிக்கும் விதமாக வேர்களைத் தேடும் போக்கை உருவாக்கினர். அந்தவகையில், அலெக்ஸ் ஹேலியின் வேர்களும், சினுவா ஆச்சிபியின் சிதைவுகளும் மிக முக்கியமான நாவல்களாகும். கறுப்பின இலக்கிய வரலாற்றில் அடுத்தக்கட்டமாக, கறுப்பினக் கவிஞர்கள் எழுதத் தொடங்கினர். இவர்களது கவிதைகள் வெள்ளையர்கள் கட்டமைத்தை அடையாளத்தை நேரடியாகக் கேள்விகளையெழுப்பி அவர்களின் வரலாற்றுத் திரிபை வெளிக்கொணரும் கவிதைகளாக அமைந்திருந்தன. பேற்றிசியா வெஸ்லி, ஆடம் ஸ்மாயில், வெரொனிக் டாட்ஜோ, வோலோ செயிங்கோ, லாங்ஸ்டன் ஹியூக்ஸ், மாயா ஏஞ்சலு உள்ளிட்டோர் கவிதைகளில் மேலே சொல்லப்பட்ட கூறுகளைக் காணலாம்.

கறுப்பிலக்கியக் கவிதைகளின் அறிமுகம்

கறுப்பின எழுத்தாளர்கள் தொடக்கத்தில் தன்வரலாற்று நூல்களாக எழுதத் தொடங்கினர்.

கறுப்பிலக்கியங்களாகத் தன்வரலாறும், நாவல் களும் வெளிவந்தன. அதன்பிறகு தான் கவிதைகளில் கறுப்பர்களின் ஒடுக்கப் பட்ட விதத்தையும், ஒடுக்குபவர்களுக்கு எதிரான கருத்துகளும் இடம்பெற்றன. குறிப்பாக, தன்வரலாறு, தன்வரலாற்று நாவல்கள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள் உள்ளிட்டவைகள் மட்டுமே இலக்கிய வாசகர்களுக்கு அறிமுக மானபோது, கவிதைகள் வெவ்வேறு மக்களிடையே பரவலான கவனத்தைப் பெற்றன. அதற்கு, வடிவம் ஒரு காரணமாக இருந்தாலும், கறுப்பின மக்களின் போராட்டத்தில், அணிவகுப்புகளில், மேடைகளில் கவிதை களை சுட்டிக்காட்டி நிகழ்வின் நோக்கத்தை விவரித்தனர். அதாவது, மேடைகளின் வடிவ மாக கவிதை இருந்தது. அது விவரிப்பதற்கு எளிமையானது. மக்களின் மனதில் எளிதில் பதியக்கூடியது.

கறுப்பர்களின் வரலாறு முதலில் வெள்ளையர்களால் தான் எழுதப்பட்டன. அவையெல்லாம் வெள்ளையர்களின் பார்வையில் கறுப்பர்களை சித்தரித்தனர். வரலாற்றில் கறுப்பர்களைத் திருடர்களாகவும், மதிப்பற்றவர்களாகவும், அழுக்கானவர்களாகவும், குற்றம் புரிபவர்களாகவும் கட்டமைத்தனர். இந்நிலையில் தான், பண்ணையில் அடிமையாக இருந்த கறுப்பினப் பெண்ணொருவர் தன் அடிமை வாழ்வினை எழுதி நூலாக வெளியிடுவதற்கு முயற்சிசெய்தார். ஆனால், அக்காலகட்டத்தில் பிரபல வெள்ளையின எழுத்தாளர்களின் அங்கீகாரம் தேவையாக இருந்தது. அந்நூலை அவர்களின் பரிந்துரை இருந்தால் மட்டுமே வெளியிட முடியும். இருப்பினும் அப்படியே பரிந்துரை செய்தாலும், நூல் குறித்த முழுமையான பரிந்துரையாக இருப்பதில்லை. இப்படியான காலகட்டத்தில் தான் வெவ்வேறு பகுதிகளில் கறுப்பர்கள் தங்கள் வரலாற்றினை எழுதத் தொடங்கினர்.

கறுப்பினக் கவிஞர்களாகப் பேற்றிசியா வெஸ்லி, ஆடம் ஸ்மாயில், வெரொனிக் டாட்டோ, டேவிட் ருபாடிரி, லெபோலட் செங்கோர், காப்ரியல் ஓகாரா, சூசன் கிகுனி, அபேனா புஸியா, சாராத் அங்கைரா போன்றோர் கவிதைகளில் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான குரலைப் பதிசெய்தனர். ஆப்பிரிக்காவில் நீக்ரோவியம், அதன் பிறகு அமெரிக்காவில் ஹார்லம் மறுமலர்ச்சி, தொடர்ச்சியாக மார்ட்டின் லூதர் கிங்,

மால்கம் எக்ஸ் தோற்றுவித்த இயக்கங்கள், இசைத்துறையில் ஏற்பட்ட கறுப்புப் புரட்சி இவற்றினூடே ஆப்பிரிக்க இலக்கியம் தன்னை மீட்டுவருவாக்கம் செய்து கொண்டது.

தமிழில் கறுப்பிலக்கியக் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகள்

தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு என்ற வகைமை உருவானதற்கு நீண்ட நெடிய மரபுண்டு. அதாவது, தொடக்கத்தில் அவை நேரடியான மொழிபெயர்ப்பாக இல்லாமல், கருத்துக்களை மட்டும் உள்வாங்கி மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, சங்க இலக்கியங்களில் வெளிப்படக்கூடிய 'பொதுமைக் கருத்துகள்' பலவும் பாலிமொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள பௌத்தச் சமணச் சமயக் கருத்துகளாகும். சான்றாக, ஔவையார் எழுதிய சங்கப்பாடலான 'நாடா கொன்றா காடா கொன்றாப்' பாடால் பாலிமொழியில் எழுதப்பட்ட தம்மபதக் கருத்துகளின் தாக்கமாக அமைந்துள்ளது என்று தெ.பொ.மீ 'தமிழ் மொழி வரலாறு' எனும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இதுபோன்ற வெவ்வேறு மொழிகளின் எழுதப்பட்ட கருத்துகள் தமிழில் தாக்கத்தைச் செலுத்தியுள்ளன. அந்தவகையில், நவீன இலக்கிய உருவாக்கத் திற்கு பிறகு உலகளவில் பல மொழிகளின் இலக்கியங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. அந்தவகையில், கறுப்பினக் கவிதைகளையும் குறிப்பிடலாம். கறுப்பிலக்கியக் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளை கால வரிசைப்படுத்தினால், முதலில் இந்திரன் தொகுத்து மொழிபெயர்த்த 'அறைக்குள் வந்த ஆப்பிரிக்க வானம்' எனும் நூலைத் தான் குறிப்பிட வேண்டும். அந்நூலில் பதிமூன்று நாட்டைச் சேர்ந்த கறுப்பின எழுத்தாளர்களின் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, நாடகம் உள்ளிட்டவற்றை தொகுத்துத் தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார். அதன் பிறகு, 1990களில் தலித் இலக்கியம் குறித்துத் திட்டவட்டமான வரையறைகளை முன் வைத்த போது, குறிப்பாக, மேலைநாட்டுக் கோட்பாடுகளின் கருத்துக்களைத் தலித் இலக்கியத்திற்கும் பொருத்திப்பார்த்தனர். அவற்றில், பின்னை நவீனத்துவம், பின்னைக் காலனியம், பின் அமைப்பியல், உள்ளிட்ட கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகள் தலித் இலக்கியத்தை கட்டமைப்பதற்கு வழிவகுத்தன.

அவற்றோடு கறுப்பிலக்கியமும் தலித் இலக்கியத்திற்கு முன்னுதாரணமாக அமைந்திருந்தது. அதேபோல் 1990களில் தமிழில் 'பெண்ணெழுத்து' என்ற வகைமை முக்கியத்துவம் பெற்றபோது கறுப்பிலக்கியக் கவிஞர்களின் எழுத்துக்கள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வாசித்து அவற்றை தமிழ் சூழலோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தனர். குறிப்பாக, சல்மா, சுகிர்தாராணி, மாலதி மைத்ரி ஆகியோரின் கவிதைகளில் கறுப்பிலக்கியக் கவிதைகளின் தாக்கம் காணப்படுகிறது.

1990களில் தலித் இலக்கியத்தைக் கட்டமைத்ததில் ரவிக்குமாருக்கு முக்கியப் பங்குண்டு. கறுப்பிலக்கியத்தின் மீது கொண்ட ஆர்வத்தினால் பெரும்பாலான கறுப்பிலக்கியங்களுக்கும், கறுப்பின ஆளுமைகள் குறித்த நூல்களையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அவர் மொழிபெயர்த்த கறுப்பிலக்கியங்களான வலசைப் பறவை - (2010), வரலாறு என்னும் கதை - எடுவர்டோ கலியானோ - (2010), வெள்ளை நிழல் படியாத வீடு - கறுப்புக் கவிதைகள் (2014) உள்ளிட்ட நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். இந்திரனுக்குப் பிறகு, கறுப்பிலக்கியத்தை தமிழில் அறிமுகப்படுத்தியப் பெருமை ரவிக்குமாரைச் சேரும். ரவிக்குமார் பல கறுப்பினக் கவிஞர்களை தமிழில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். அடுத்தடுத்து தமிழில் கறுப்பிலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள் வெளிவந்தன. அவற்றில், ரவி - எங்கே அந்தப் பாடல்கள் - ஆப்பிரிக்கப் பெண் கவிதைகள் (2010), ஜி.குப்புசாமி - அயல் மகர்ந்தச் சேர்க்கை (2011), சிவசங்கர். எஸ்.ஜே - இது கறுப்பர்களின் காலம் (2021), மாய ஆஞ்சலு, தமிழில் ஆர் சிவக்குமார் - என்றாலும் நான் எழுகிறேன்; - (2023) என்பன குறிப்பிடத்தக்கது.

நிறப்பிரிகை, கல்குதிரை, காலச்சுவடு, சுபமங்களா, தலித், தாய்மண், அணங்கு, நீலம், கிழக்கு டுடே ஆகிய இதழ்களில் கறுப்பிலக்கியமும் ஆப்ரோ-அமெரிக்க இலக்கியங்களும் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்டன. குறிப்பாக, 1990களில் 'கல்குதிரை' இதழ் (1990மார்ச்-ஏப்ரல்-மே) தென்னாப்பிரிக்கச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது. அதேபோல், கருப்பர் (ஆப்ரோ-அமெரிக்க) இலக்கியச் சிறப்பிதழ் 1998 மே மாதம் வெளிவந்தது. கறுப்பிலக்கியங்களை தமிழில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்றும், அதேவேளையில் கறுப்பிலக்கியத்தையும் தலித்தியம், பெண்ணியம்

யும் ஆகிய எழுத்துக்களோடு ஒப்பிட்டுப் எழுதப்பட்டன. ரவிக்குமார், வளர்மதி, இந்திரன், அ.மார்க்ஸ் உள்ளிட்டோர் கறுப்பின எழுத்துகளைக் முன்னுதாரணங்களாகக் கொண்டு தலித்தியத்தை கட்டமைக்க விளைந்தனர்.

தமிழில் தலித்தியக் கவிதைகள்

நவீனக் கவிதைகளின் போக்கில் காத்திரமான தடத்தைப் பதித்தது தலித்திய, பெண்ணியக் கவிதைகள். தலித் கவிதைக் கான பாடுபொருளானது சாதியச் சமூகத்தை கேள்விக்குட்படுத்தும் விதமாக அமைத்திருந்தன. அதேபோல், பெண்ணியக் கவிஞர்களும் ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்துப் பெண்ணுடலை மையமாகக் கொண்டு தனித்துவமான கவிதைகளை எழுதினர். சாதிய ஒடுக்குமுறைகளை இந்திரன், இன் குலாப், என்.டி.ராஜ்குமார், அன்பாதவன், விழி.பா.இதயவேந்தன், உஞ்சை ராஜன், ப்ரதிபா ஜெயசந்திரன், கே.ஏ.குணசேகரன், அரங்க மல்லிகா, சுகிர்தாராணி, பாரதி வசந்தன், தலித் தமிழ் மணி, இளந்துறவி, கந்தசாமி, தலையாரி, தணிகைச் செல்வன், தலித் சுப்பையா, தய்கந்தசாமி, மதிவண்ணன், ரவிக்குமார், கருத்தம்மா, பாரதி நிவேதன் சிவசங்கர்.எஸ்.ஜே முதலிய கவிஞர்கள் தலித் கவிதைகள் எழுதியுள்ளனர். மேலே குறிப்பிட்ட கவிஞர்கள் தலித்திய விமர்சன மரபின் வீச்சினால் உந்தப்பட்ட எழுத வந்தவர்கள். சிலர் அவற்றில் தலித்திய விமர்சன மரபைக் கட்டமைக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதழ்கள். சிற்பிதழ்கள் வழியாக தலித்தியம் குறித்த சிந்தனைகளும், படைப்புகளும் முக்கியத்துவம் பெற்றன. குறிப்பாக, நிறப்பிரிகை (தலித்திய, ஆப்ரோ-அமெரிக்கச் சிறப்பிதழ்கள்), சுபமங்களா, இந்தியா டுடே (ஆண்டு மலர்கள்), கோடாங்கி, தலித் போன்ற இதழ்கள் தலித் சிந்தனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தன.

கறுப்பிலக்கியக் கவிதைகள் தலித் கவிதைகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கம்

ரவிக்குமார் கவிதைப் படைப்புளோடு உலக இலக்கியங்கள் பலவற்றிலிருந்தும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் சார்பான கவிதைகளை எல்லாம் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இந்திரன் தொகுத்த தலித்திய இலக்கியத் தொகுப்பின் முன்னுரையில் தொகுக்கப்பட்டதின்

நோக்கமாக இந்திரன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் “தலித் அனுபவம் அசிங்கமானது, அருவருப்பானது, நாவால் பேசக் கூடாது, எழுத்தில் வரக்கூடாது என்று இதுவரையிலும் சொல்லப்பட்டவைகளைப் பற்றி இனி எந்த தலித்தும் கவலைப்பட போவதில்லை.” (பிணத்தை எரித்தே வெளிச்சம்-ப13) என்று குறிப்பிட்டதோடு ஆப்ரோ-அமெரிக்க கவிஞரான லாங்ஸ்டன் ஹ்யூக்ஸ் எழுதிய கவிதையோடு ஒப்பிடுகிறார். மேலும், தலித்துகள் தனது அடையாளத்தை பெருமைப்படுத்துவதில்தான் தனது மாற்றத்துக்கான விதை இருப்பதை இன்று உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இந்தியாவில் ஊர்-சேரி என்கிற அமைப்பில் பிரித்திருப்பதைப் போல கறுப்பர்கள் வாழக்கூடிய இடங்களாக சிலவற்றை வெள்ளையர்கள் நிர்ணயித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அக்கொடுமையை வெளிப்படுத்துவிதமாக பின்வரும் கவிதை அமைந்திருக்கிறது.

கறுப்பு இயேசுநாதர்

இயேசுவானவர்
ஒரு கறுப்பனாகத் திரும்பி வருவாரென்றால்
அது நல்லதல்ல
அவர் சென்று பிரார்த்தனை செய்ய
முடியாத
தேவாலயங்கள் இங்கு ஏராளமாய் உள்ளன.
எவ்வளவு புனிதப்படுத்தப்பட்டாலும்
நீக்ரோக்களுக்கு
அங்கு வாயில்கள் மறுக்கப்படும்
அங்கே இனம்தான் பெரிதே தவிர
சமயம் அல்ல. (அறைக்குள் வந்த ஆப்பிரிக்க
வானம் ப-61)
மேலே இடம்பெற்றிருக்கும் கவிதைப் போல்
இந்தியாவில் சாதியமைப்பும் சிலவற்றைக்
கட்டமைத்திருக்கிறது. அதாவது, தலித்துகள்
சாதி இந்துக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய பொது
இடங்களை பயன்படுத்தக் கூடாது என்கிற
நிலைமை இன்றும் இருக்கிறது. குறிப்பாக,
பள்ளிகள், குளங்கள், தெருக்கள், பேருந்துகள்
போன்றவற்றில் தலித்துகள் பிறரைப் போல்
பயன்படுத்த முடியாத சூழல் இருப்பதை
பின்வரும் கவிதை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

அது தவிர - ரவிக்குமார்

சிவன் கோயில் கலசங்கள்
முகம் பார்க்கும் ஊர்க்குளத்தில்
மாடு குளிப்பாட்டலாம்.

பீத்துணி அலசலாம்.
சூத்தும் கழுவலாம்.
நாங்கள் மட்டும்தான்
தண்ணி மொள்ளக்கூடாது! (பிணத்தை
எரித்தே வெளிச்சம் ப-103)
ரவிக்குமார் கவிதைப் படைப்புளோடு உலக
இலக்கியங்கள் பலவற்றிலிருந்தும் ஒடுக்கப்
பட்டவர்களின் சார்பான கவிதைகளை
எல்லாம் மொழிபெயர்த்து வழங்குவதோடு
நிறப்பிரிகையிலிருந்து இன்றைய மணற்கேணி
வரை தலித் செயல்பாட்டிற்கு பெரும்
பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறார். எனினும்
அவரிடையே இதுமாதிரியான கருத்தியல்
சார்ந்த கவிதைகள் வெளிவருவது என்பது
தலித் கவிதைளின் அடுத்தக்கட்ட நகர்விற்கு
சான்றாக அமையும்.

முடிவுரை

கறுப்பிலக்கியக் கவிதைகள் சமகாலத்தில்
வெவ்வேறு பரிணாமங்களை அடைந்திருந்த
போதிலும் பிற ஒடுக்கப்பட்ட இனங்களுக்கு
முன்னுதாரணமாக விளங்கிறது. கறுப்பிலக்
கியத்திலிருந்து உந்துதல் பெற்ற பிற
இலக்கியங்கள் ஒப்பீட்டுக்கொள்வதற்கும்
அவற்றிலிருந்து பெற்றுக்கொள்வதற்கும்
இடமிருப்பதை 1990களில் தலித் இலக்கியம்
அறிந்துகொண்டது. தலித் கவிதைகள்
எவற்றை பாடுபொருளாக அமைத்துக்
கொள்வதிலிருந்து வெளிப்படுத்தும் முறைமை
வரை தாக்கம் பெற்றிருக்கிறது. அந்த
வகையில், இக்கட்டுரையில் இந்திரன், ரவிக்
குமார், எஸ்.ஜே சிவசங்கர் உள்ளிட்டோரின்
கவிதைகளை கறுப்பிலக்கியத்தோடு
இணைத்துப் புரிந்துகொள்ளும் விதமாக
இக்கட்டுரை ஆராயப்பட்டுள்ளது.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. இந்திரன் (தொ.மொ), பிணத்தை எரித்தே வெளிச்சம், டிஸ்கவரி புக் பேலஸ், - 2018.
2. இந்திரன் (மொ), அறைக்குள் வந்த ஆப்பிரிக்க வானம், யாளி பதிப்பகம் -1982
3. கல்குதிரை இதழ், 1990 மே.
4. நிறப்பிரிகை இதழ், 1994 மே.
5. Manoj Mitta, Caste pride, Wesland Books – 2023.